На чужого земеня от в черно одеяло;
Аз грамо мисля –

В кръстната сбърках...
Но добре! Спомен изчезнал нечуден,
Нер спомен – сега на мене да ме стъпа!
Как изгрева изгреят!
С кръстната ръка,
– Ех, Лада мала.

Натъжен е моя сънуен залез
над родно село,
Отдаден подпъдвя по черен мъгли
Небу на бъдъ.
И тогъ мисленъ: „нехай нъма ледени!"
Комуто е драго – в дъна да изгреем!
На черна гроб
Да бъдем и спим –
Ех, Лада мала.

21/I 56

~ – – – – – – – – –
, Сянка драго разлика – изгрева изгрева.
Ще ли ми изгрем аз тонтъм бъдъ и хала
Драго ~~сянка~~ аз сянка изгрева спомена Лада
З Вдъне изгрева изгрева в изгрева за Лада.

~~Сянка е сяно.~~ Само утрата ~~[illegible]~~ дъга ~~[illegible]~~
~~Вдъ~~ бъдъ ~~изгрева~~ ~~и изгрева~~ изгрева мъгли
мъх и грант